Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

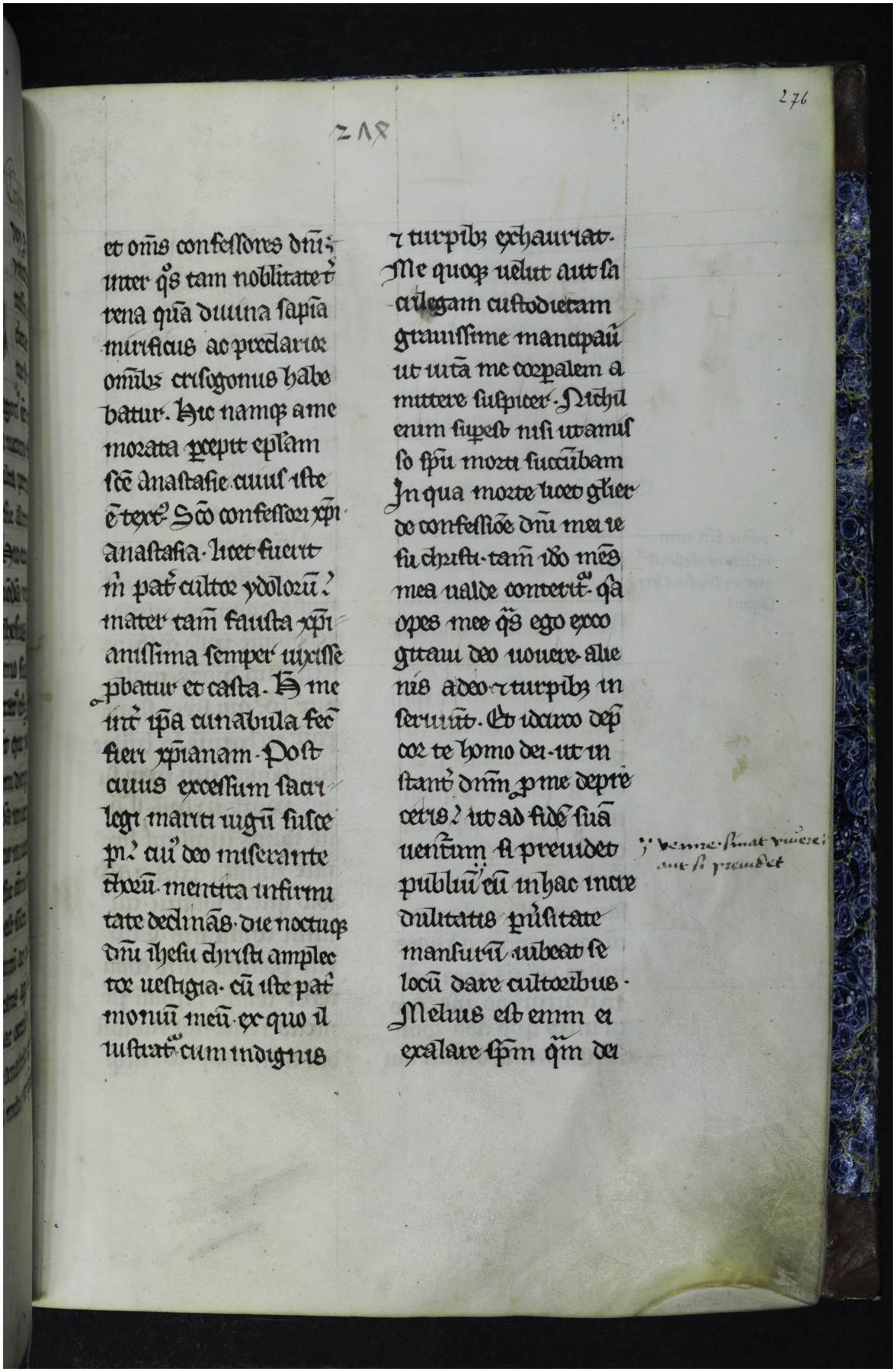

et omis confessores dñi;
inter q̃s tam nobilitate ꝯ
tena quã diuina sapia
mirificus ac preclarior
omib̃z crisogonus habe
batur. Hic namq̃z a me
morata preptt epl'am
sce̅ anastasie auul iste
e̅ tex̄t. Sc̄o confessori xp̄i
anastasia. licet fuerit
in pat̄ cultor ydolorũ.
mater tam̄ fausta xp̄i
amissima semper uixisse
p̄batur et casta. H me
int̄ ipa cunabula fec̄
fieri xp̄ianam. Post
cuius excessum sacri
legi mariti iugũ suscep
pit. cui deo miserante
theodo. mentita infirmi
tate decimãs. die noctuq̃z
dñi iheli christi amplec
tor uestigia. cũ iste pat̄
monuit meũ. ex quo il
lustrat̄ cum indignus
r turpib̃z exhauriat.
Me quoq̃z uelut aut sa
crilegam custodietam
grauissime mancipaũ
ut uirtã me coepalem a
mittere suspicer. Nichil
enim superest nisi uramus
so spu morti succũbam
In qua morte licet gliori
de confessione dñi mei ie
su christi. tam̄ ido mes
mea ualde contert̄. qa
opes mee q̃s ego exco
gitaui deo uouere. alie
nis adeo r turpib̃z in
seruiuit. Et idcirco dep̄
cor te homo dei. ut in
stant̄ dñm p me depre
cetis. ut ad fide sua
uentum si preuidet
publicũ eũ in hac incre
dulitatis p̄sitate
mansuetũ. iubeat se
locũ dare cultoribus.
Melius est enim et
exalare spm q̃m dei

venne. sinat uiuere
aut si preuidet